

DIAPX003RP3R

prvotní identifikátor

ČÍSLO JEDNACÍ

DIA- 21125-4/OSEG-2024

Digitální a informační agentura
odbor služeb eGovernmentu
Na Vápence 915/14
130 00 Praha 3

Digitální a informační agentura, jakožto povinný subjekt podle § 2 odst. 4 ve spojení s § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též „InfZ“) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, vydává

Rozhodnutí

jímž se žádost o informace v rozsahu otázek č. 4, část „Byl takový postup v souladu s právními předpisy?“, č. 5, část „Byl takový postup v souladu s právními předpisy?“, č. 10, a č. 11, **odmítá**.

Odůvodnění

Digitální a informační agentura, odbor služeb eGovernmentu, obdržela dne 7. října 2024 žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, podanou (osobní údaje anonymizovány), jakožto žadatelem.

V rozsahu, jehož se týká odmítnutí, požádal žadatel o následující informace:

Dotaz č. 4 - Proč začal NAKIT provozovat aplikaci eDoklady předtím, než došlo k zápisu NAKIT do Katalogu cloud computingu jako poskytovatele (tedy před 22. březnem 2024)? Byl takový postup v souladu s právními předpisy?

Dotaz č. 5 - Proč začal NAKIT provozovat aplikaci eDoklady předtím, než došlo k zápisu nabídky služeb aplikace eDoklady do Katalogu cloud computingu (tedy před 6. srpnem 2024)? Byl takový postup v souladu s právními předpisy?

Dotaz č. 10 - Došlo v souvislosti se zprovozněním aplikace eDoklady k porušení zákona? Pokud ano, žádám o informaci, které osoby za toto porušení nesou odpovědnost, jaké následky jim v takovém případě hrozí a jaké vůči nim byly či budou vyvozeny skutečné důsledky?

Dotaz č. 11 - Může Vaše agentura zaručit, že případné porušení zákonných postupů stanovených zákonem č. 365/2000 Sb., o informačních systémech, pro zahájení poskytování služeb cloud computingu

DIGITÁLNÍ A INFORMAČNÍ AGENTURA

orgánům veřejné správy, se netýká žádných jiných aplikací či služeb, které jsou provozovány jako součást informačních systémů veřejné správy?

K aplikaci § 2 odst. 4 InfZ

Podle § 2 odst. 4 InfZ platí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že InfZ upravuje proces směřující k poskytnutí informace, která ve vnějším světě existuje (nebo alespoň má existovat), tj. je zachycena např. v určitém dokumentu, povinný subjekt s ní disponuje a je možné ji k žádosti dohledat, a nejsou zde dány jiné důvody pro odmítnutí. InfZ také nepředpokládá, byť by byly splněny podmínky podle předchozí věty, poskytnutí informace mající povahu názoru. Proces upravený InfZ tedy není určen k tomu, aby ke konkrétní žádosti byla informace povinným subjektem teprve vytvořena, a to zejména jedná-li se o úsudek, o názor. To vyplývá z výše zmíněného § 2 odst. 4 InfZ.

Digitální a informační agentura je oprávněna postupovat jedině v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, neboť jí jakožto orgánu veřejné moci ukládá tzv. zásada enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, čl. 2 odst. 2 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod). Hodnocení, zda Digitální a informační agentura postupovala v souladu s právními předpisy, zda nedošlo k porušení zákona, nicméně v rozsahu, který jí s ohledem na popsanou zásadu nenáleží, není Digitální a informační agentura oprávněna učinit sama, nýbrž jsou k němu v rozsahu své působnosti a pravomocí oprávněny jiné orgány veřejné moci. Z pozice Digitální a agentury by takové posouzení mělo povahu toliko názoru, který by nadto musel být teprve k žádosti vytvořen.

Digitální a informační agentura proto shrnuje, že dotazy, ohledně nichž bylo rozhodnuto o odmítnutí, představují dotazy na názor a zároveň požadavek na vytvoření nové informace, protože bylo rozhodnuto o odmítnutí, jak je uvedeno ve výroku.

K aplikaci § 2 odst. 3 InfZ

Podle § 2 odst. 3 InfZ se InfZ nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že InfZ není určen k tomu, aby na základě žádosti podle InfZ bylo zahájeno určité řízení, ať již o žádosti nebo z moci úřední na základě podnětu. Postup v těchto případech, včetně oprávnění a povinnosti žadatele, resp. podatele podnětu, je upraven jinými předpisy, např. správním řádem, zákonem č. 99/1963 Sb., občanským soudním řádem nebo zákonem č. 141/1961 Sb., trestním řádem. To vyplývá z výše zmíněného § 2 odst. 3 InfZ.

Žádá-li žadatel posouzení souladu s právními předpisy, zda byl porušen zákon apod., toto posouzení se neprovádí na základě žádosti podle InfZ. Žadatel je oprávněn v rozsahu stanoveném příslušnými právními předpisy učinit podání k příslušným orgánům, které jej podle své působnosti a pravomocí postupem stanoveným příslušnými právními předpisy vyřídí. Pokud jde o posouzení ve vztahu k zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, k tomuto posouzení je v rozsahu stanoveném tímto zákonem Digitální a informační agentura oprávněna, avšak nikoliv na základě žádosti podle InfZ.

DIGITÁLNÍ A INFORMAČNÍ AGENTURA_

Digitální a informační agentura proto shrnuje, že dotazy, ohledně nichž bylo rozhodnuto o odmítnutí, představují dotazy na názor a zároveň požadavek na vytvoření nové informace, k jejichž vyřízení neslouží InfZ, protože bylo rozhodnuto o odmítnutí, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti lze podat podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 152 odst. 1 správního řádu, rozklad. Rozklad je možné podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí (§ 16 odst. 3 InfZ), a to k Digitální a informační agentuře, nejlépe cestou odboru služeb eGovernmentu, o rozkladu rozhoduje ředitel Digitální a informační agentury (§ 16 odst. 3 Infz ve spojení s § 152 odst. 2 správního řádu).

MGR._ING._ONDŘEJ_MENOUŠEK_

ŘEDITEL_ODBORU_SLUŽEB_EGOVERNMENTU

(osobní údaje anonymizovány)